

Sygn. akt V U 931/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 14 listopada 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt V U 931/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 14 listopada 2017 r. znak (...) odmówił wnioskodawcy K. P. prawa do emerytury górniczej.

W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony nie ma prawa do świadczenia, gdyż udowodnił 7 lat i 12 dni pracy górniczej wobec wymaganych 25 lat.

Wnioskodawca odwołał się od przedmiotowej decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie emerytury górniczej w miejsce dotychczas pobieranej renty górniczej.

W uzasadnieniu wskazał, że w okresie od 1973 r. do 1975 r. uczył się w (...) Szkole (...) zawodu górniczego przy Kopalni (...) w W. przez 3 dni nauki i 3 dni praktyki zawodu pod ziemią, w zamian otrzymał pomoc materialną, w postaci utrzymania w internacie i pomoc finansową, w postaci ówczesnych 800 zł. Po skończonej szkole podjął pracę jako górnik pod ziemią, jednakże jego kariera zawodowa nie trwała długo, ponieważ doznał poważnego uszczerbku na zdrowiu. Odwołujący wskazał, że lekarz zakładowy przy badaniach okresowych nie podpisał jemu zgody na wykonywanie zawodu górniczego.

W związku z powyższym wnioskodawcy przyznano 13 maja 1981 r. prawo do górniczej renty inwalidzkiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin, a wypłata tego świadczenia rozpoczęła się od dnia 26 sierpnia 1981 r.

Ww. świadczenie jest w dalszym ciągu wypłacane ubezpieczonemu. Skarżący dodał, że w uzasadnieniu wyroku z dnia 23 października 2013 r. Sąd stwierdził, ubezpieczony nie spełnił podstawowego warunku tj. warunku osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat. Skarżący wskazał, że ten warunek spełnił w dniu (...)r. a organ w dalszym ciągu odmawia mu przyznania świadczenia. Ubezpieczony podniósł, iż zanim weszła ustawa z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin to wnioskodawca przebywał już na rencie górniczej. Ubezpieczony nadmienił, że do 1998 r. udowodnił 7 lat i 12 dni pracy górniczej. Dlatego wnosi dodatkowo o doliczenie mu następujących okresów:

a) 2-letniej szkoły przyzakładowej do stażu pracy,

b) 2 lat pracy przy prowadzeniu gospodarstwa rolnego wraz z rodzicami,

c) prowadzonej działalności gospodarczej w okresie od 1996 r. do 1999 r.,

d) prowadzonej działalności gospodarczej w okresie od 2000 r. do 2008 r. dorywczo w poszczególnych miesiącach.

W odpowiedzi organ wniósł o oddalenie odwołania z przyczyn wskazanych w skarżonej decyzji.

Dodatkowo organ podniósł, iż wskazane w odwołaniu okresy nie mogą być uznane za okresy pracy górniczej, bowiem nie są wymienione w art.50c ustawy emerytalnej, tj. w przepisie, w którym zostały zdefiniowane okresy pracy górniczej oraz okresy równorzędne z pracą górniczą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Wnioskodawca K. P. urodził się (...) obecnie ukończył 60 lat.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawcy od dnia 13 maja 1981 r. prawo do górniczej renty inwalidzkiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

Wypłatę tego świadczenia podjęto od dnia 26 sierpnia 1981 r.

Decyzjami z dnia 13 listopada 2012 r. oraz z dnia 28 listopada 2012 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej na podstawie art.50a ustawy emerytalnej.

Ponadto uwzględniając treść odwołania z dnia 5 grudnia 2012 r. organ rentowy wydał w sprawie decyzję z dnia 2 stycznia 2013 r., którą odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 i 39 ustawy emerytalnej. Z uwagi na złożone odwołania, wszystkie trzy ww. decyzje, były przedmiotem postępowania sądowego. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy, wyrokiem z dnia 23 października 2013 r. sygn. akt V U 2007/12 - oddalił odwołania.

W dniu 17 października 2017r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę górniczą .

W chwili złożenia wniosku o emeryturę górniczą ubezpieczony nie pozostawał w zatrudnieniu

/bezsporne, a ponadto akta ZUS/

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 poz 748 ze zm.) górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Jak wynika z art. 50c ust. 1 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;
- 2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;
- 3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;
- 4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin;
- 5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;
- 6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;
- 7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;
- 8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;
- 9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Natomiast zgodnie z art. 50c ust.2 za pracę równorzędną z pracą górniczą uważa się:

1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;

2) zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

W sprawie sporną okolicznością było to czy wnioskodawca ma wymagany staż pracy górniczej.

W tym przedmiocie wnioskodawca wskazywał, że nie obowiązują jego warunki określone w art. 50c ustawy emerytalnej, ponieważ od 13 maja 1981r. przebywa on na rencie górniczej. W ocenie skarżącego zastosowanie mają przepisy Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W ocenie Sądu stanowisko odwołującego jest błędne. Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy Sąd ustalając spełnienie przez wnioskodawcę warunków do otrzymania emerytury górniczej, bada spełnienie warunków do nabycia prawa do emerytury górniczej z daty złożenia wniosku o to świadczenie tj. w dniu 17 października 2017r.

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w art. 50c określa jakie prace mogą być uznane za okresy pracy górniczej. Okresy wskazywane w odwołaniu od decyzji z dnia 14 listopada 2017 r. nie są okresami pracy górniczej w rozumieniu ww. artykułu.

Bez znaczenia dla ustalenia prawa do emerytury górniczej jest okoliczność, że ubezpieczony uległ wypadkowi, w następstwie którego w dniu 26 sierpnia 1981 r. nabył uprawnienie do wypłaty renty górniczej przyznanej w III – grupie inwalidzkiej a nie grupie II lub I -wskutek czego nie mógł dopracować okresu 25 – letniego pracy górniczej lub równorzędnej. Należy bowiem zauważyć, że rodzaje prac górniczych są enumeratywnie wymienione w art. 50c i nie ma w tym przepisie wyjątków dla osób uprawnionych do rent górniczych, które z uwagi na stan zdrowia nie mogły przepracować 25 lat pracy górniczej w rozumieniu wymienionego artykułu.

Nie ma także podstaw prawnych do uwzględnienia żądania K. P. w zakresie nabycia przez praw do emerytury górniczej na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, albowiem sprawa w tym zakresie została już rozstrzygnięta prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 23 października 2013 r. sygn. akt V U 2007/12.

Reasumując - na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.- Sąd oddalił odwołanie, gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu.